

ulus

Kendileri Gitti,
İsimleri Kaldı Yadigâr

KEMAL

25 Eylül 1974 Çarşamba - Sayı 16: - 100 Kuruş

Fıkralar

ALNI GENİŞ

Borazan Tevfik'e

- Ne kadar da geniş al-
nın var! demişler.

- Felek, kara yazımı
bolca yazsın diye yer a-
yırmış! demiş...

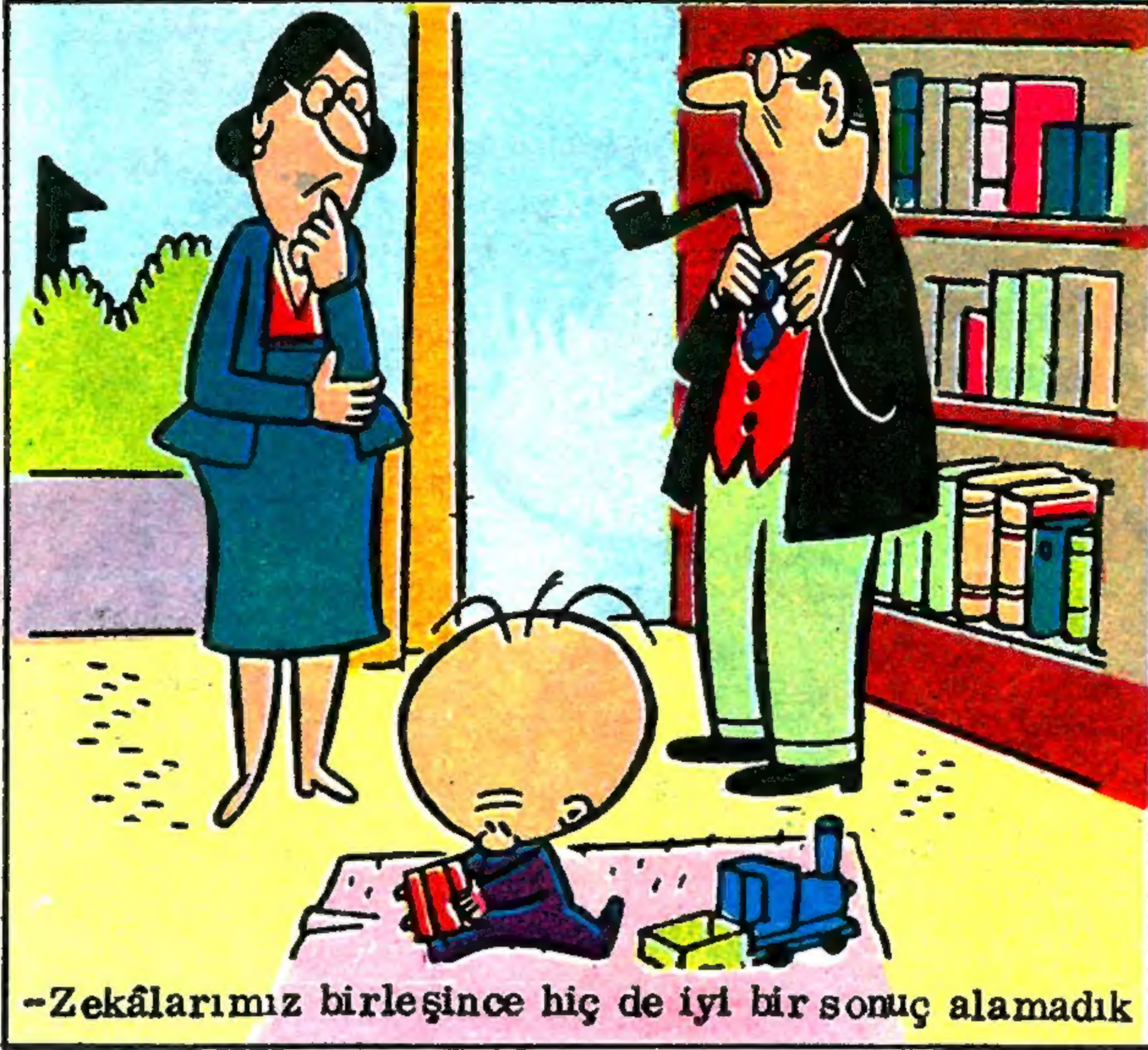
ŞİMDİKİLER

Bir yaşlı sivrisinek
bir genç sivrisineğe şöyle
diyordu:

- Siz çok talihlisiniz..
Biz gençliğimizde, genç
kızların ancak yüzlerini
ve ellerini sokabiliyorduk.
Oysa, siz gençler bu za-
manda....

-Sana vaad ediyorum sevgilim, çok dostumuz ve
çok çocuğumuz olacak!...

-Zekâlarımız birleşince hiç de iyi bir sonuç alamadık

EVLİLİK

Yargıç sordu:

-Evli misiniz?

-Hayır ama pansiyoner
oturuyorum.

BİR RİCA

Bir kilisenin yardım
kutusunun yanına şu yazı
asılmıştı:

"Yardım kutusuna düğ-
me atmak alışkanlığında
olan sayın dinçdaşlarımızı -
zın, kilisenin demirbaşı
olan sıraların şilte düğ-
meleri yerine, lütfen ken-
di ceket, pantolon ve göm-
lek düğmelerini atmaları-
nı rica ederiz!"

ÇARŞAMBA

GÜNLERİ

ÇIKAR

HAFTALIK DERGİ - 100 Krş.

KEMAL

Sahibi : Veb Ofset

İleri Matbaacılık A.Ş.

Yazı İşleri Müdürü: Kemal KINACI

Hazırlayan.....: Ceyhun AKNESİL

Telefon: 26 60 00

27 83 20

27 37 61

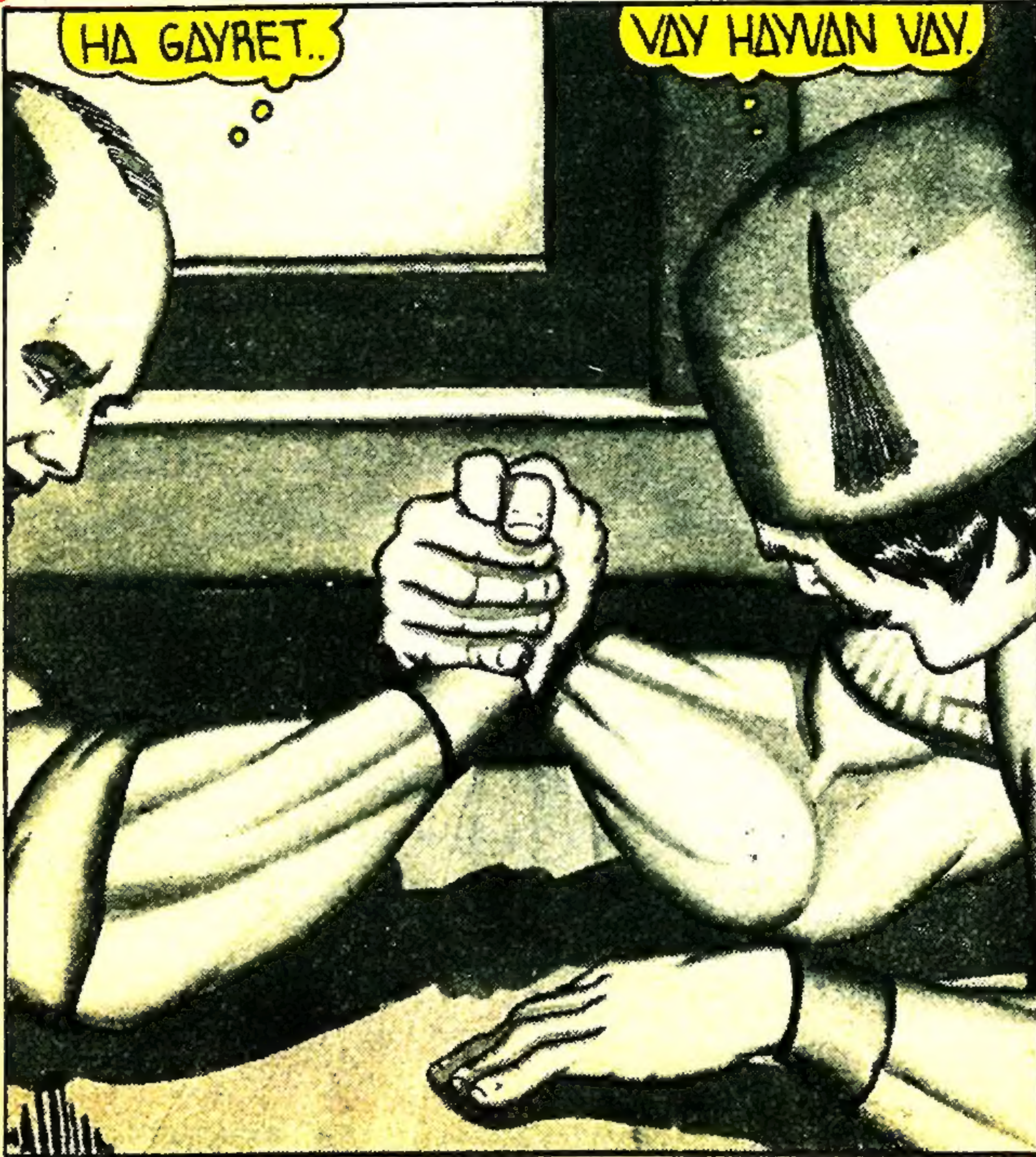
İdare: Alaykosku Caddesi Eryılmaz Sokak Çagaloglu-İstanbul Baskı Veb Ofset-1 Matbaası

Bu da Kemal'in işine gelmezdi, başparmağı bozmak, tutuşu gevşetmek demektir. - "Bir dakika dedi Kemal :Müşavi olsun diyen sensin, doğru dürüst tut elimi.." "Vay uyanık vay" dedi içinden İspiro, bu işin orospusu olmuşsun...

Her ikisi de birbirinin eline hâkim olabilmek gayretiyle bütün güçlerini parmaklarına vermişler, birbirlerinin pençelerini olanca güçleri ile kavramaya çalışıyorlardı.. rahat görülen yüz ifadeleri sanki hiç zorlanmıyormuş gibiydi.

Birbirini sararan pençeler bir an hareketsiz kalınca fırsatçı kuvvetler ansızın parladı..o soğuk sessizlik bozuldu, dirseklerin altında inleyen tahta masanın çatırtıları, sıkışan ciğerlerden, hırıltı ile çıkan soluk sesine karşıyordu.

Bütün güçlerini güçlerinden de üstün bir hırsla ortaya fırtalan bu ikikol, korkunç bir titreme içinde yekdiğerini yıkmak için benliklerinde ne varsa adale, kas, sinir damar her şeyleriyle saldırıyorlardı fakat kollar kımıldama mıştı...

Ustura Kemal kolunun açıldığını korku ile fark etti İspiro büyük bir ustalıkla dirseğini oynatmadan, gövdesi ile birlikte çekiyordu Kemal'in bileğini İspiro gibi ağır bir vücudu tekrar masanın üzerine almak çok zordu.

ULAN ULAN... GİDİYORLUM
EYVAH

Adalelerinin , alabildiğine şiştiği damarların yol yol fırladığı kolunu nefretle seyretti, büküleceğine kopsun daha iyiydi. Kör İspiro masa çatırtılarının tempo tuttuğu bu mücadeleyi dirhem dirhem kazandığını gördükçe nefes almadan yükleniyordu..

Ustura Kemal' in kolu biraz daha yatsa, Kör İspiro toplanıp kolun üzerine omuzu ile abandı mı, bileğin masaya yapışa - cağına şüphe yoktu. Kemal sol kolunu masaya dayayıp, var gücü ile pençesini бү - künce İspiro' nun kolu hafifçe dö - nüverdi.

CEVİRMELİYİM BU BİLEYİ MUTLAKA DÖNDÜRMELİYİM.. GAYRET...

USTURA KEMAL KÖR İSPIRONUN BİLEYİNİ DÖNDÜRMEMEYE MUVAFFAK OLUNCA....

Ustura Kemal büyük bir güç sarf ederek İspiro' - nun bileğini oldu - ğu yerde döndür - meye muvaffak olmuştu. Dönen, bilek ardından ko - lu da çekince du - rum bir anda Kör İspiro' nun aley - hine dönüverdi.

Kemal rahat bir nefes almıştı ama bu çam yarması Rum kabadayısının kolundaki acı kuvvet onu şaşkına çevirmişti. İspiro ummadığı bir şekilde alta düşen kolunu kurtarmak için canını dişine takmış var gücü ile ıknıyordu.

VAY BOK CANINA BE
BÖYLE BİLEK GÖRMEDİM...
İNMIYOR ULAN.

Kemal geriye çektiği gövdesini bir anda toplamış çöken kolun üzerine yüklenivermişti, şimdi yavaş yavaş yatan koluna bakma sırası İspiro' da idi. Ustura böğrünü masaya dayamış var gücü ile bastırıyordu.

Bu iki vücut, sadece kolları ile değil, her azaları ile ayrı ayrı boğuşuyordu. Kayış gibi adalelelerin doldurduğu, kollar var olan bütün güçlerini ortaya koymuş yekdiğerini masaya yapıştırmak için taş kesilmiş titreyip duruyor-

GAYRET LILAN GAYRET...
YENİLİRSEM ÇOK
KÖTÜ OLUR.

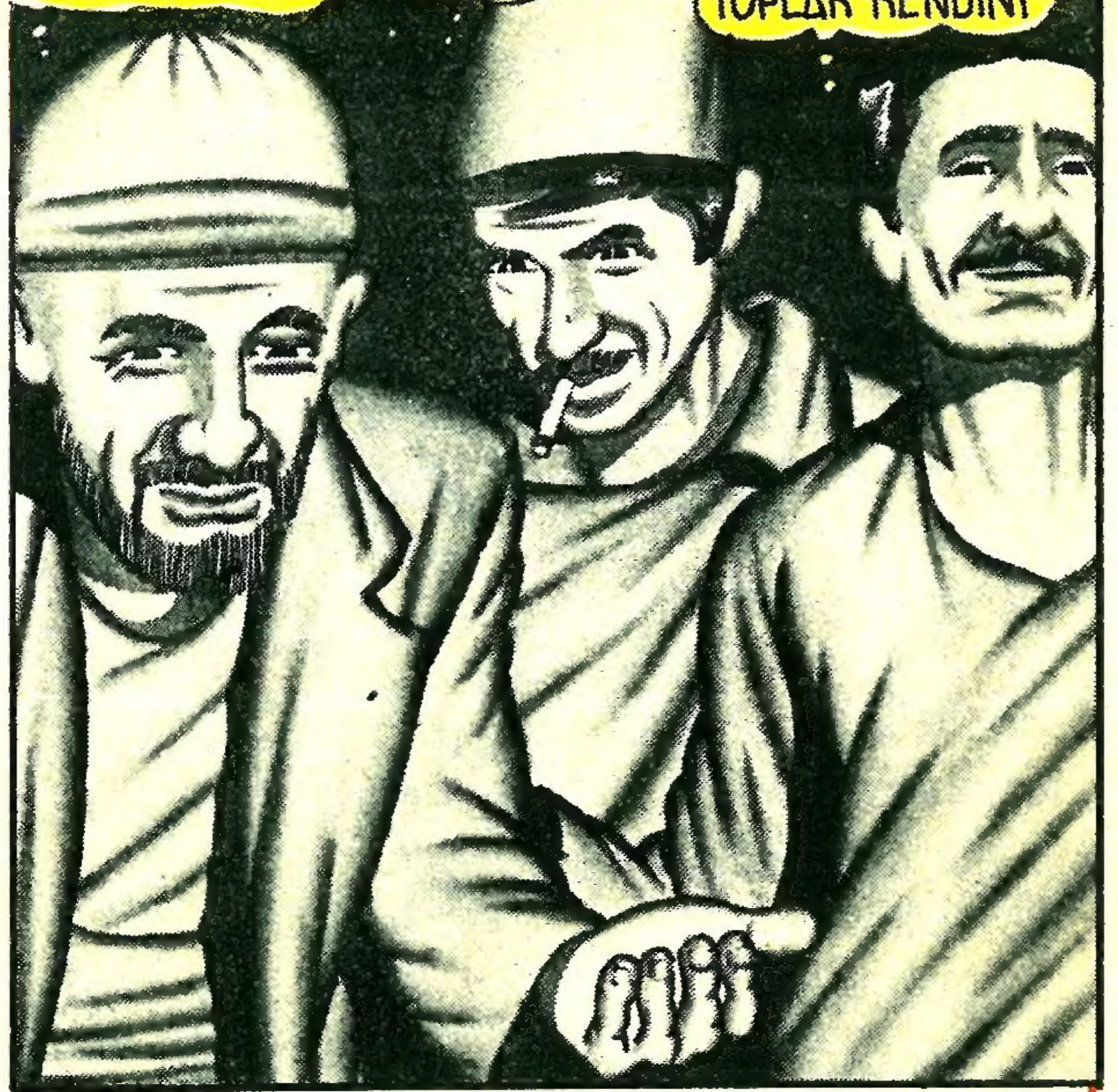
du..kolunu omuzu ile geri alan İspiro, bileğini masaya yapıştırmaktan kurtarmış, fakat aradaki mesafesi uzayan her iki kol da iyice açılmıştı. Kör İspiro az önce Kemal'in yaptığı gibi bileğini döndürmeyi başarmı-

ca masaya yapış-
masına ramak
kalmıştı Ustura
Kemal'in. Bu iki
bileğin kapaşma-
sından doğacak
neticeyi, her za-
man heyecanla ha-
yal edenlerin nut-
ku tutulmuştu. Çıt
yoktu.. En ufak
bir teşvik veya
taraf tutma, kim-
senin haddine düş-
memişti...

AN OGLUM KEMAL
YENİLME SAKIN

İSPIRO BAŞKIN
ÇIKIYOR.

BENİM BİLDİĞİMİ
USTURA KEMAL
TOPLAR KENDİNİ

SENİMİ BENİ YENECEKSİN...
HAVA ALIRSIN KOCA GAVUR!

Lâkin kollar
bu korkunç çe-
kişmenin sonucu
dirseklerden a-
çılmış ve birbi-
rinden öylesine
uzaklaşmıştı ki,
kimin yenik du-
rumda olduğu an-
laşılmıyordu: bu
arada Ustura
Kemal bileğini
hâlâ içe doğru
dönük tutuyor ya-
vaş yavaş bükü-
yordu..

USTURA KEMAL

Artık bu kol-
larda değil bilek
güreşi yapacak
hal, el sıkışacak
takat kalmamıştı.
Var olan bütün
güçlerini ortaya
koyan adaleler a-
cı içinde yanıyor-
du... Parmaklar-
da tutacak güç
kalmayınca kol -
lar kendiliğinden
çözülüverdi.

Kimi Ustura 'nın, kimi Kör İspiro'nun yenildiğini söyledi ... Doğru olan ise bu iki emsalsiz kabadayının "Yırtıcı kuşun ömrü az olur" misali gibi, ecel çukuruna doğru biraz daha yaklaştıklarıydı.. Ortada kalan bir hesaplaşmaydı bu.

Masa başında yapılan bu hesaplaşmadan arta kalan, sinirden bembeyaz olmuş suratlardı. Kabak benim başıma patlarkorkusu ile kimse sesini çıkaramıyordu. Ni-hayet Merkez Memuru Hulusi Bey dayanamadı..

BİLEKTE YENİSEME-
DİNİZ... RAÇONA UYMAK
ZORUNDASINIZ

DOĞRU.. YA KADINDAN
ELİNİZİ ÇEKER-
SİNİZ, YADA
NİKÂHLAYIP
ALIRSINIZ..

-Şey efendi -
ler dedi kesin bir
sonuç alamadık
bu bilek güreşin-
den, bu yüzden ra-
cona uymak zo-
rundasınız. İmam
Efendi de cesa-
retlenmişti. Doğ-
ru, dedi, Hulusi
Bey haklı, o za-
man kadını almak
isteyen nikâhlar,
yahut da elini çe-
ker..

İspiro mos-
mor olmuştu he-
men oracıkta ge-
bertecekti İmam'
1...-Ben böyle ra-
conun..diyordu ki
Ustura Kemal a-
tıldı...- Raco-
na uymayan bura-
lardan defolur
gider, ben uyuyo-
rum, İmam Efen-
di gel yarın kıy
nikâhımızı...

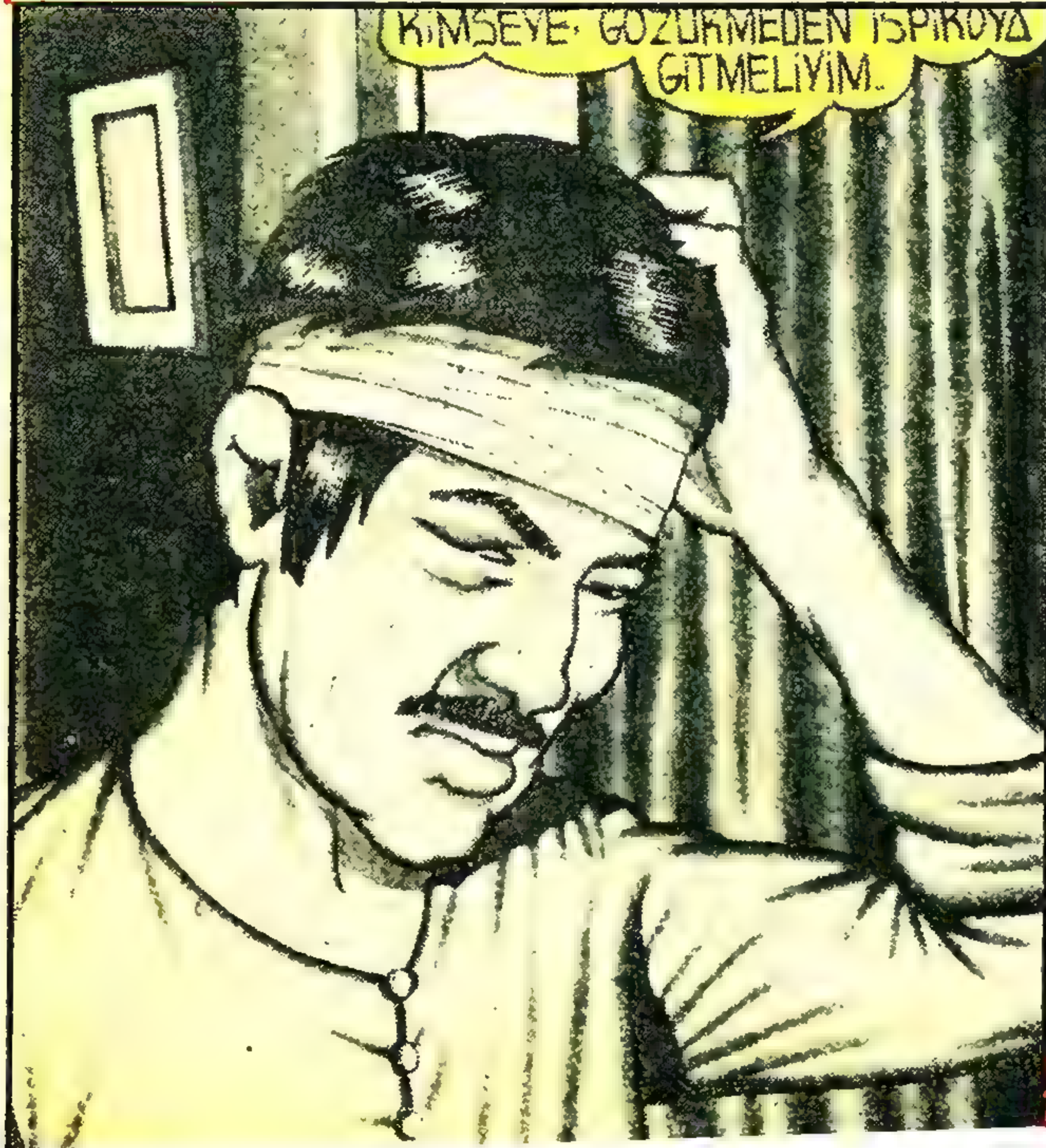
BİNE BİCİM
RACON BE

RACONA UYMAZAN DEFOLUR
GİDER... BEN UYUYORUM
SAFINAZI YARIN
NİKAHLIYACAĞIM..

Göksu çay-
rında başlayan
bu platonik aşk,
seneler sonra bu
iki sevgilinin i-
mam nikâhı ile
evlenmeleri ile
mutlu bir sona
ermiş gibi gö-
züküyordu. Us-
tura Kemal sa-
bahçı kahvele-
rinde artık pek
gözükmüyordu..

Gün geçtikçe büyüyen bir arzu Ustura Kemal'i durmadan kemi-riyordu.. Canın - dan çok sevdiği Bebekli Safinaz' ını helâl para ile yaşatmak arzu - su.. Kemal cebi - ni bitirimhane - lerden aldığı ha - raçla doldururdu.

Ustura Ke - mal'in ortalarda gözükmemesi iki kişiyi pek rahat - sız ediyor, çılgı - na çeviriyordu .. Bunlardan biri - si Ahmediye' de "Eşek sudan ge - linceye"dek da - yak yiyen Hafız Ziya idi..

Hafız Ziya bir haftadan fazla bir zaman kendine gelememişti. Parçalanmadık yanı kalmayan suratın verdiği ıstırap biraz azalınca doğrulup İspiro'nun yolunu tuttu. Çaldığı kapı nihayet açılmıştı.

O, KİMİ ARADIN BİTİRİM..

BENİM İSPIRO BEN...
ZİYA... TANIMADINMI

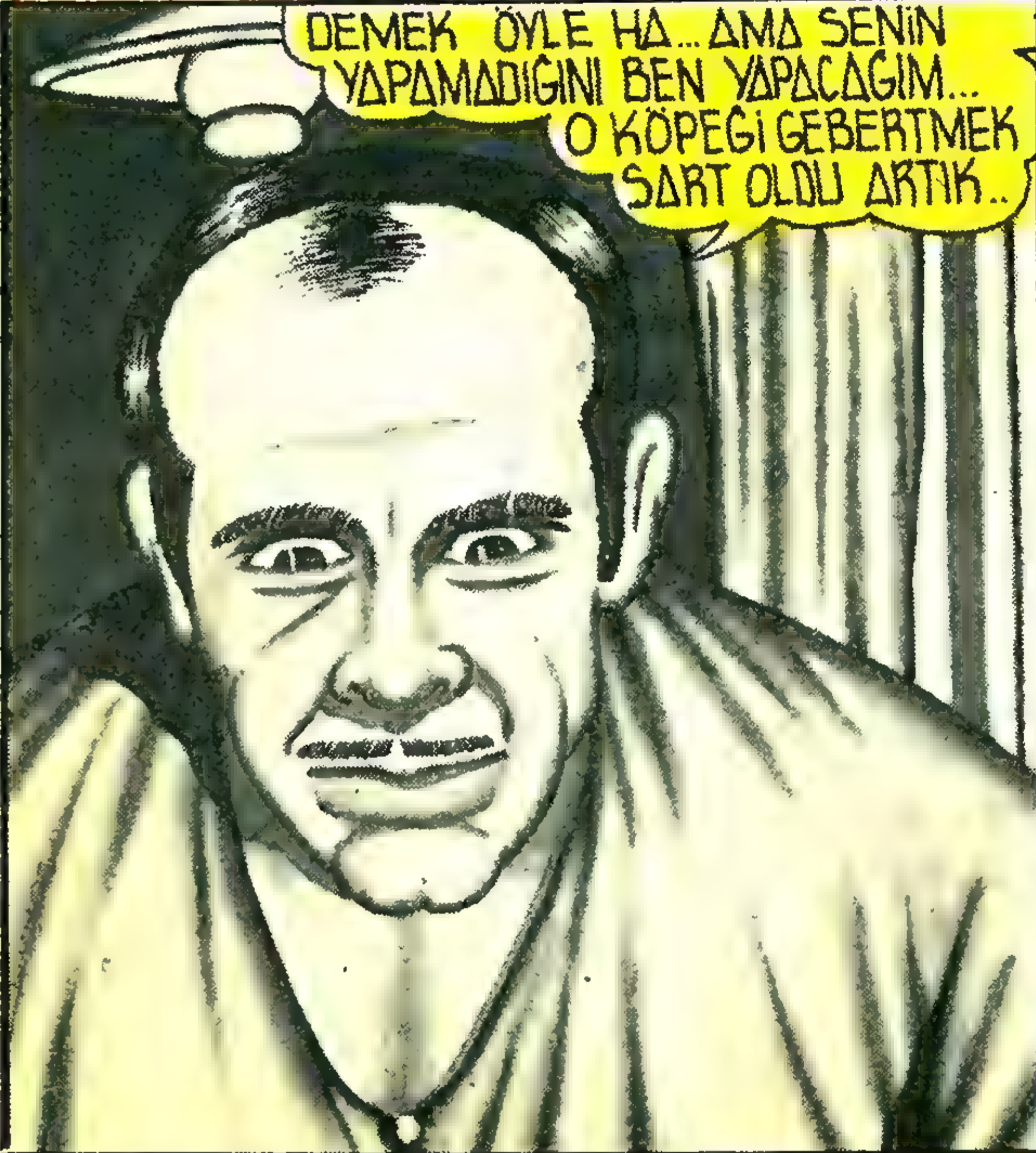
İspiro bile ilk bakışta Hafız'ı tanımamış--Ne o, kimi aradın bitirim diyordu.-Benim İspiro benim dedi Hafız: Ben Ziya, tanımadın mı?...İspiro kızmıştı, biraz da iğrenerek bir müddet Hafız Ziya' yı seyretti..

TANIMADIM ELBET... BU HALDE
ANAN GÖRSE TANIMAZ BE...

- Tanımadım elbet dedi: bu halde anan görse tanımaz.. Gel bakalım gir içeri.. Kör İspiro' nun pek tabii Ustura' -nın Hafız Ziya'yı öldüresiye dövdüğü o geceden haberi yoktu..

DEMEK ÖYLE HA... AMA SENİN
YAPAMADIGINI BEN YAPACAGIM...
O KÖPEĞİ GEBERTMEK
SART OLDU ARTIK..

Ustura Kemal birkaç yıl önce Kör İspiro' ya yaptığını bu defa Hafız'da tekrarlamış, ağzından parçalanmadık diş bırakmamıştı.

-Demek öyle ha dedi. İspiro: Ama senin yapmadığını ben yapacağım...

(ARKASI 20. SAYFADA)

Nefes kesici aşk ve serüven romanı

Uğruna kan dökülen güzel:

Çarşafli 'EBE

Özet

Tefrika - 5

Çarşafli Ebe Hafız Paşa'nın torunu
Dilara Hanım'ın Nişantaşı'ndaki köşküne
çağırılmıştı. Faytona binerek köşke geldi.

-Şu çarşafli hanıma bak.. Bir hari -
ka..

-Yüzünde peçe var.. Nerden anladın
harika olduğunu?...

-Yürüyüşünden.. Keklik gibi sekiyor.

-Allah, sahibine bağışlasın..

-Birader, bizde talih nerde? Mahum
ya ahlatın iyisinidağdaki ayı yer mesele-
si..

-Ben öyle ayı olmaya gönülden razı -
yım..

Çarşafli Ebe, üzerine dikilen erkek
bakışlarına aldırış etmeksizin hızlı bir
yürüyüşle vapura girdi ve perde ile er-
keklerinkinden ayrılmış kadınlar kısmı -
na geçip oturacak bir yer bulabildi..

Şimdi Hafız Paşa'nın torunu Dilara
Hanıma gidecekti..

Acaba Nişantaşı'ndaki konakta nasıl
bir durumla karşılaşacaktı?

Bursalı Hafız Paşa, Arnavut Gani
Beyi muhallebicide vurup öldürür de ko-
naktakilerin bundan hiç haberleri olmaz
mıydı?

Çarşafli Ebe, ne olursa olsun, işigö-
recekti.

Bir doğum için çağırılmıştı oraya..

Köprüye çıkar çıkmaz bir faytona

atladı.. Arabacıya :

-Nişantaşı'na, dedi..

-Hanım, dedi terbiyeli bir tavırla a -
rabacı.. Sorduğum için kusura bakma..
Beşiktaş yolundan gidebilir miyim diye
soracaktım..

Çarşafli Ebe :

-Daha iyi olur, dedi..

Atlar, besili ve bakımlıydılar.. Ara -
bacı, Dolmabahçe Sarayını geçmişti.. An-
laşılan, Beşiktaş'tan yukarı vuracaktı ..
Nitekim de öyle oldu.. Hayvanlar bütün
güçleriyle dik yokuştan arabayı kolayca
çekiyorlardı..

Teşvikiye Karakolu önünden geçer -
ken, karakol yanındaki boşluğa dikilmiş
mermer sütun üzerindeki yazıyı Çarşafli
Ebe okudu :

"Avatufı âsar-ı Mecidiye"

Mahalle-i cedide-i Teşvikiye"

Bu yazı ona, sarayı ve padişahları ha-
tırlattı.. Teşvikiye mahallesinin gelişip
genişlemesini Sultan Abdülmecid iste -
miş ve halkı buna teşvik için yepyeni bir
mahalle kurmuştu. Çarşafli Ebe'nin sa -
ray ve padişahları düşünmesinde apayrı
bir neden vardı. Orada yaşayan insanlar
ne mutluydular.. Para kazanmak için

canlarını tüketmiyorlardı. Kadınların yaşamı ise daha çekici geliyordu Çarşaf-
lı Ebe'ye...

-Bir sürü Çerkez kızı safa sürüyor orada, diye düşündü. .Güzellik bakımından Çarşaf-
lı Ebe, onlardan hiç de aşağı sa-
yılmayacağı halde talih, onu bu yola it-
mişti. .Ve ebelik, bir ana mesleği sayı-
lırdı onun için. .Gözü güzel ebe diye anı-
lan annesinin de hatırlı tanıdıkları çoktu.

-Ya babası?

Çarşaf-
lı Ebe, bu soruya gerektikçe ce-
vap vermek istediği zaman kızarırdı u-
tancından. .Çünkü, babası yoktu Çarşaf-
lı Ebe'nin. .Annesi, gençliğinde bir günah
işlemiş, ve Çarşaf-
lı da bu günahın mah-
sulü olarak doğmuştu. .

Gözü güzel Eda Hanım, gençliğinde ol-
dukça haşarıydı. Saray mensubu genç bir
subaya gönlünü kaptırmıştı. .Ve olanlar
da olmuştu işte. .Gözü güzelin ailesi, bu
rezaleti duyunca, onu evden atmışlardı. .
Ne sıkıntılar geçirmişti gencecik Eda
Hanım. . .Sonra ebelikte karar kılmıştı. .
Fakat mahalle ebeliği değildi yaptığı. . O
devrin sosyetesinin ebesi olup çıkmıştı. .

Eda Hanım, yaşlanınca kızını Çarşafa
sokmuş, altın yumurta yumurtlayan bir
tavuğa benzeyen bu mesleğe itmişti.

-Nurlar içinde yat anacığım, temen-
nisini yüzlerce, binlerce kez ağzından
düşürmemişti Çarşaf-
lı Ebe. .

Kadınların kapalı gezdikleri bir de-
virde Çarşaf-
lı'nın yüzünü gören erkekler
olmadığı için onun güzelliği, erkekler a-
rasına yine kadınlar çevresinden yansı-
mıştı. .

Çarşaf-
lıyı gören kadınlar, onun yüzü-
ne karşı güzelliğini dile getirmekten çe-
kinmezlerdi. .

Devrin ekâbiri denilen büyükleri ve
kibarları arasında da Çarşaf-
lı Ebe 'nin
güzelliği böylece yayılmıştı. .

Sonra mesleğinde usta bir genç ka-
dındı. .Başarıyordu bu işi aksatmadan ve
tehlikelere, ölümlere yol açmadan. . Zor
doğumlarda, işin ehli olan doktorları
yardıma çağırıyordu. .Genç kadınları do-
ğurtan ve doğumu gerçekleştirmeye ka-
dar ter döken erkek doktorlardı. . Ama

onların şöhreti, yine Çarşaf-
lıya geçiyor
ve zor doğumları, onun başardığı öne sü-
rülüyordu. .

Bursalı Hafız Paşa'nın konağının ö-
nüne gelince arabacı, dizginleri kasti :

-Buyur hanım, dedi. .

Çarşaf-
lı Ebe, bir Mecidiye çıkarıp
arabacıya uzattı. .

Gelmesini dört gözle beklemekteydi -
ler konakta. . Gözcüler, pencerelerde nö-
bet tutuyorlardı. .

-Geldi. . Geldi. . . Sesleri konağın içi-
ne çökmüş sessizliği bozdu. .

-Çok şükür gelebildi. Çarşaf-
lı Ebemiz
bir avazda kurtarır kızımızı İnşallah. . .

Soyunması için ayrı bir odaya aldılar
Çarşaf-
lı Ebe'yi. .

-Büyük hanımefendi yoklar mı? diye
sordu Çarşaf-
lı Ebe. .

-Ah sormayınız efem. .

-Hayırdır İnşallah. .

-Pek hayırlı değil. .

-Ya. . . Ne oldu?

-Duymadınız mı?

-Neyi?

-Cinayeti. . . Öyle üzüldük ki, sorma-
yın. . .

-Nerden duyayım efendim. . Şimdi Ra-
şid Paşa'nın konağında size geldim. . O-
rada da bir doğum vardı. .

-Gani Bey sizlere ömür. . .

Çarşaf-
lı Ebe, yapmacık bir tavırla :

-Cümleye, dedi. Gani Beye ne olmuş?

-Hafız Paşa vurmuş onu diyorlar. .

-Aaaaaaaa. . .

Çarşaf-
lı Ebe, öyle güzel başarıyor-
du ki, haberin ondaki tepkisini görenler,
bu davranışın içtenliğine inanırlardı. . .

Teşvikiye'deki konakta doğum heye-
canı, kadınları sarmış gibiydi.

Bir telâş, konağın içinde anlamsız ya-
da anlamlı gidiş-gelişler görülüyordu. .
Soluk alması için bekletildiği salonda bir-
kaç yaşlı kadın daha bulunuyordu.

Çarşaf-
lı Ebe'ye, "Hoş geldiniz" di-
yerek hatırlı sordular.

-Hoş bulduk, dedi nezaketle Çarşaf-
lı Ebe. .

(Devamı haftaya)

Hoca'dan fıkralar

Değmiş, değmemiş

Hoca bir yolculuğunda susayıp eşeğinin heybesinden çıkardığı karpuzu kesmiş. Karpuz pembe çıkınca kaldırıp yere atmış. İkinci, üçüncü karpuz da pembe ... Onları da atmış. Ama başka karpuzu da yok. Susuzluktan yanan hoca, yerde tozlar içindeki karpuz dilimlerinden birini almış ve temizce görünce:

-Bu temiz, buna toz değmemiş diye rek yemiş.

Toza, çamura dengenleri ayırmış, değmeyenlerini yemiş. "Şuna değmiş, buna değmemiş." derken, attığı karpuzların hepsini yiyip bitirmiş...

Nic'olur

Hoca, dinlenmek için gölgesine uzandı. Ceviz ağacının dallarındaki cevizlere, bir de yerde incecik sap ucundaki kabaklara bakmış, bakmış da,

-Hey ulu Tanrım, demiş, bir şu incecik sapın ucundaki kocaman kabağa bir de şu koca ağaç dallarındaki küçücük cevizlere bak! Bu adalet mi?

Demeye kalmamış, daldan kopan bir ceviz hocanın çıplak başına düşünce:

-Hey Tanrım, demiş, sen işini bilirsin, ya benim aklıma uyup da yerdeki koca kabağı ağaç dalında yaratsaydın benim halim nic'olurdu?

MINİK HİKAYE

Gümüş Hoca'nın Ramazan vaizi

Bulgaristan göçmenlerinden Gümüş Hoca, Taşlıtarla Caminde ikindi namazını kaldıktan sonra, cemaatin ayaklarına basıp omuzlarına dayanarak kürsüye geldi. Yaman adamdı Gümüş Hoca. Bir cennet anlatırdı, yutkuna yutkuna bir hal olurdunuz. Bir cehennem anlatırdı, oturduğunuz yerde yanar, kül olurdunuz.

O gün de cemaatin soluğu kesilmiş, gözleri hocanın ağzında toplanmıştı.

Hoca sağ eliyle kızıla çalan sakalını sıvazladı, üstü üste iki defa öksürdü ve söze başladı:

-Baka be ağalar! Hincik söyleyeceğim lakırdılara eyicene kulak verin. Hepciği sepet kafalarınıza bi yol girsin. Din, diyanet nedir öğrenin biyol. Bakayım er biriniz sözüm ona dombaylar gibi yaşıyor sunuz ba!.. Sizlere şincik dünya ve ahiret ahvalın

den bahsedeceğim. Diğneceğiniz mi Gümüş hoca'nın o hangi bir söylediklerini?..

Kürsünün ta dibinde oturan bir iki ihtiyar cevap verdiler:

-Diğneriz ba!.. Sesle bakalım!..

Gümüş Hoca, sağ elini kürsüye vurup söze başladı:

-Dünya, sizin anlaacağınız, Cenabı Akkın kulları için yarattığı bir devlet hanedir.. Adem Bubamızın zamanında bu devlet hane emsali bulunmaz, Dombabahçe sarayı gibi bi yermiş. Sonracığıma Adem Babamız nice bi günaha girmiş, Allah Bubada oncağıza kızdığı gibi ogüzelim devlethaneyi çevirmiş bi gece konduya! Ondan beri, vurgunculuk, karabor-sacılık, partililik, futbolculuk, gördüğünüz bütün hastalıklar bizler için..A-

ma derdi veren Cenabı Akdermanını daverir ba! Biz Müslüman kullarına acımış, bakmış ki dertten bunaleeriz, hepçliğini unutturacak bir çare yaratmış..

Hoca önce biraz sustu, etrafına göz gezdirdi ve sordu:

-Bilin bakayım a be sepet kafahılar, nedir o çarecek?..

Bekledi, cevap alamayınca sorusunu açıkladı:

-Kimdir o başımız daralınca imdadımıza koşan ba?..

Cemaatin arasından yakası rozetli bir delikanlı cevap verdi:

-Onu bilmeyecek ne var be ocam?.. Selâmetçi Erbakan ocamız.

Gümüş Hoca, gözlerini kapadı, sakalını sıvazladı, başını iki yana sallayarak:

-Üylesine üyle ama dedi, biz burada herhangi bir siyasetçilik yapmayeriz.. Hele yoklayın o angı bir gönülcüğünüzü. Dünyada er bir şeyciği toz penbe gösteren, efkârımızı dağıttıran şey nedir?.. Size soruyorum ba söyleyin bakalım?

Bir iki saniye kimse sesini çıkarmadı, sonra en arka safta oturan perçemleri kaşına düşmüş afili bir genç avazı çıktığı kadar bağırdı:

-Ben bileerim ocam!..

Gümüş Hoca âdeta sevinmişti. Kim ne derse desin, şükür Allaha gençlik uyanıktı. Gözlerinin içi gülümseyerek sordu:

-E, madem bileersin ahretliğim, süle de işit-sin'er, ne imiş o mübarek, -İmam suyu be ocam!

RAMAZANDA BEKTAŞI

İSLAMIN ŞARTI

Zekat vermen, hacca da gitmeyen cimri bir zengin, Bektaşî'yi dinden sözde sınav çekmek için,

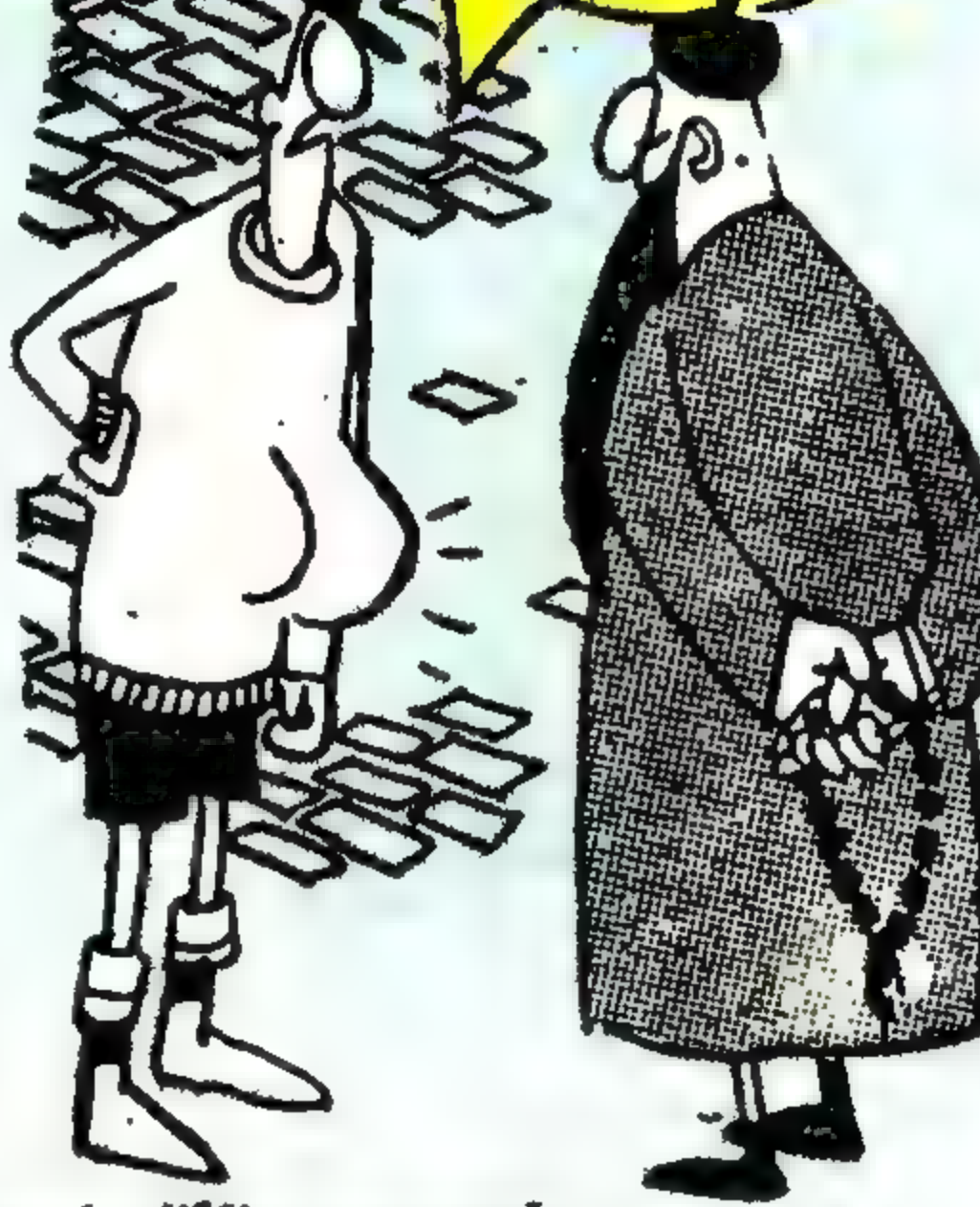
-İslamın şartı kaçtır? diye sormuş. Bektaşî,

-Birdir, deyin-ce küplere binen zengin bağırmaya başlamış:

-Bre dinsiz, imansız! Daha İslamın şartını bilmezsin, bir de utanmadan derviş olacaksın, ha! Bektaşî gülümseyerek:

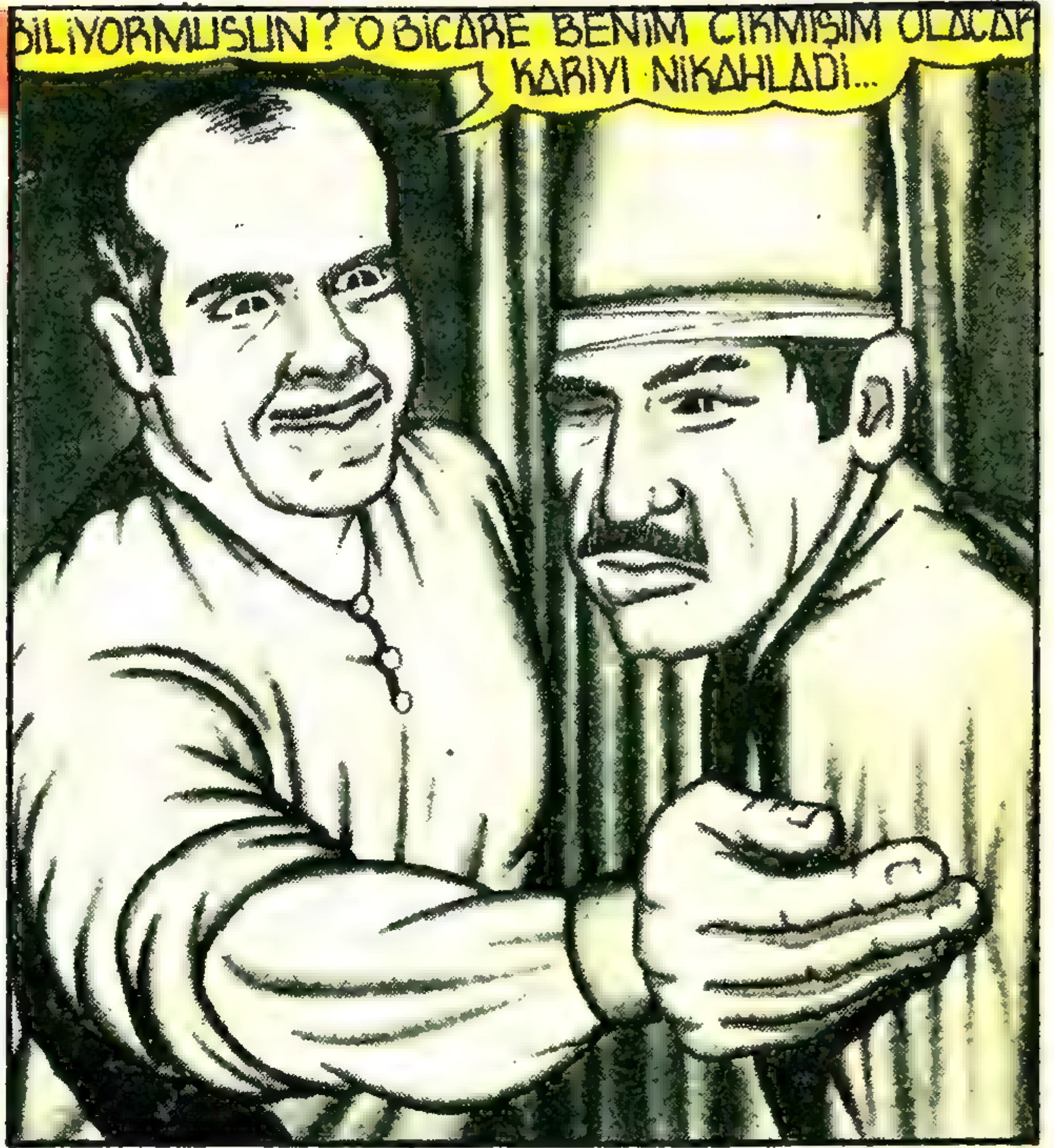
-Ne kızılıyorsun ağam, haksız mıyım? demiş. Haksız mıyım yani? Eskiden beşti. Zekatla hac-cı siz kaldırdınız, oruçla namazı da, biz kaldırdık, kala kala bir şahadet getirmek kaldı.

İKİ GOL YEDİM,
ORUCUM BOZULDU
MU ACABA HOCAM?

-Biliyor musun Ustura olacak biçare , karı nikâhladı,hem de benim çıkmışım Bebekli Safinaz'ı aldı, zavallı..

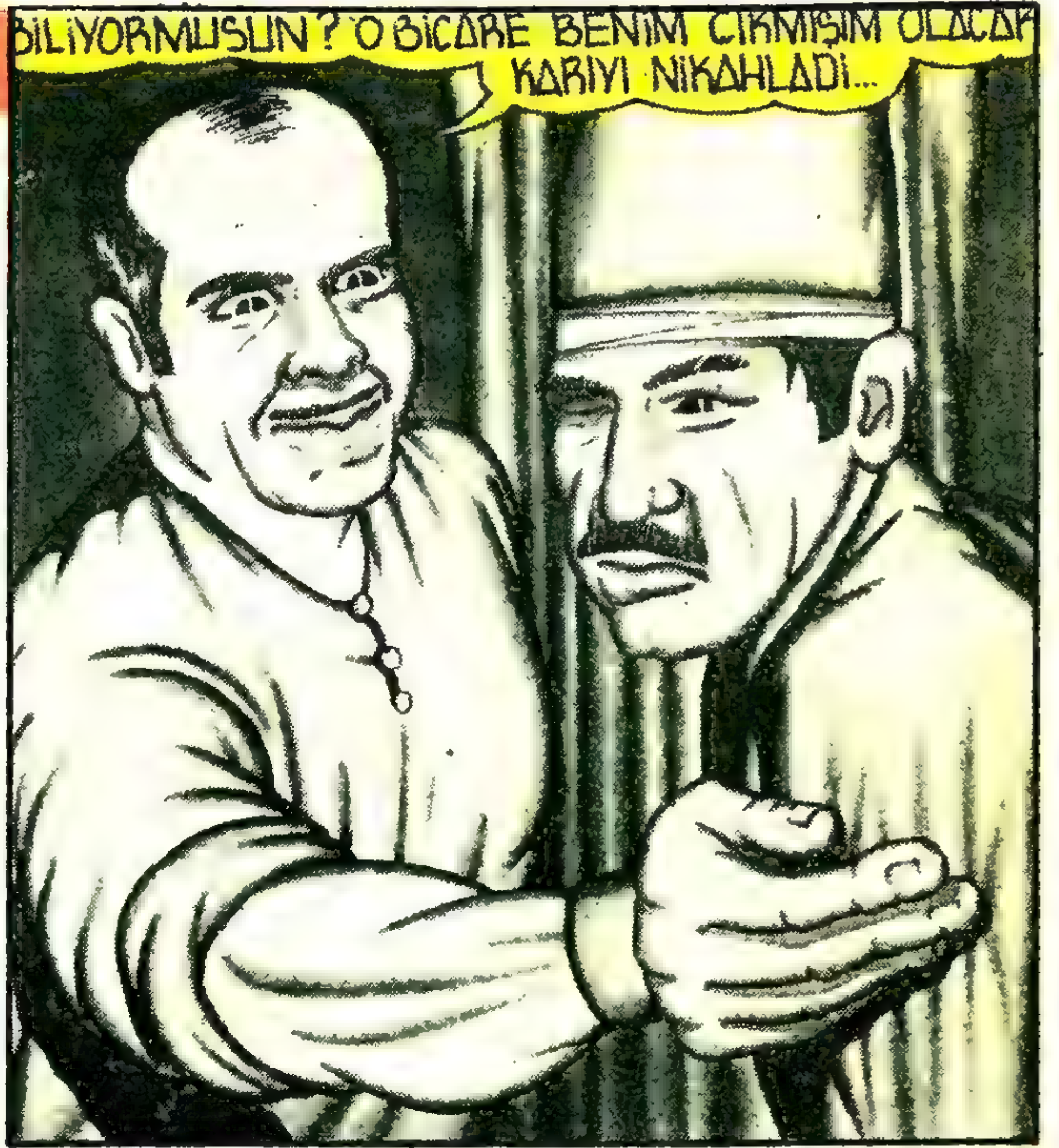
- Biliyorum dedi Hafız; bunu onun yanına bırakacak mıyız?. Kör İsp'ro bu laf üzerine :

-Ne o ulan kerhaneci dedi: daha aklın başına gelmedi mi?. Şu haline bak ulan puşlavat, ağzına kim osurdu. senin, ne çabuk unuttun.Ziya'nın ağzında diş kal - mamıştı.

-Biliyor musun Ustura olacak biçare , karı nikâhladı,hem de benim çıkmışım Bebekli Safinaz'ı aldı,zavallı..

- Biliyorum dedi Hafız; bunu onun yanına bırakacak mıyız?. Kör İsp'ro bu laf üzerine :

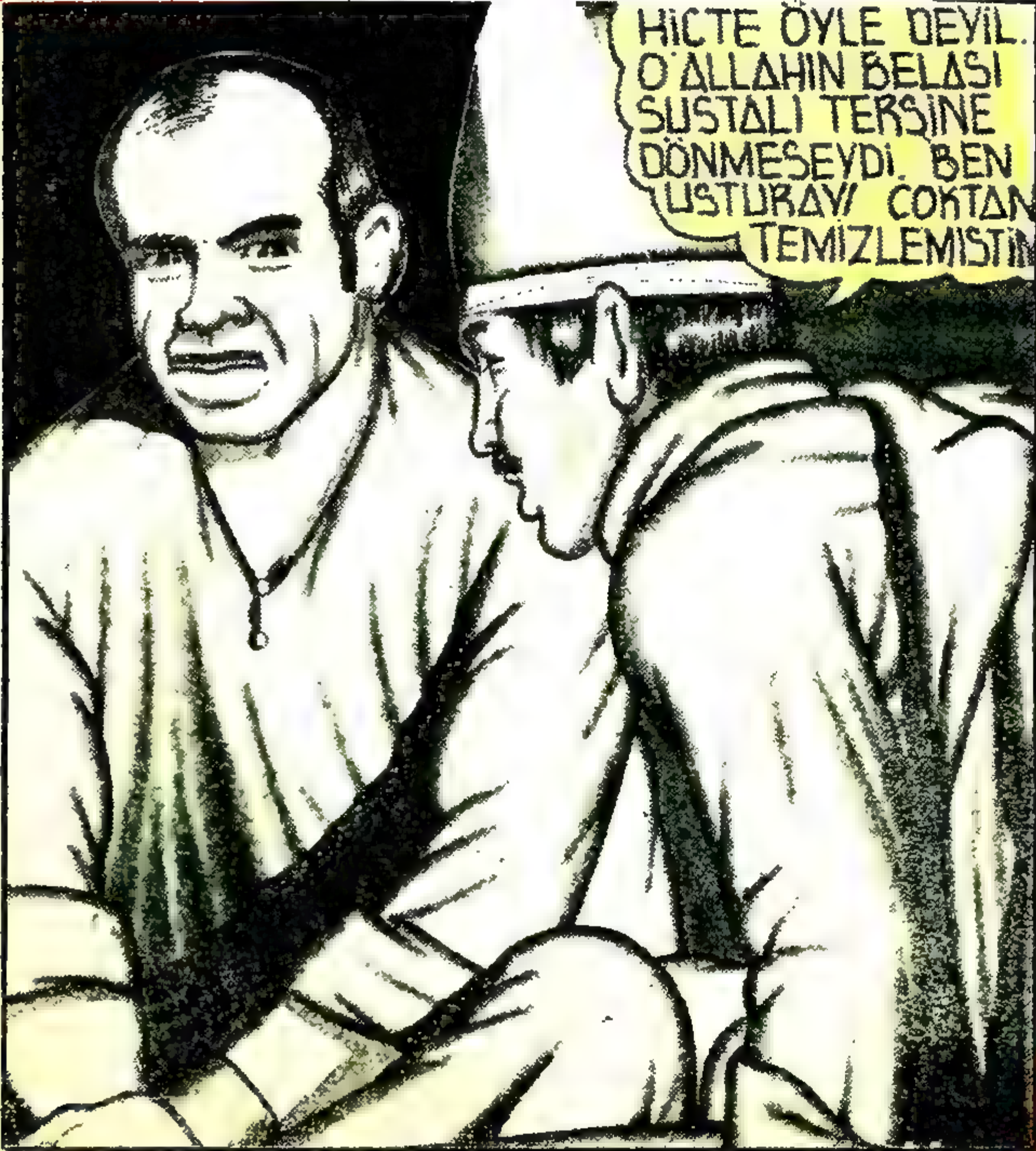

ULAN PUŞLAVAT...KİM OSURDU SENİN AĞZINA...
NE ÇABUK UNUTTUN..

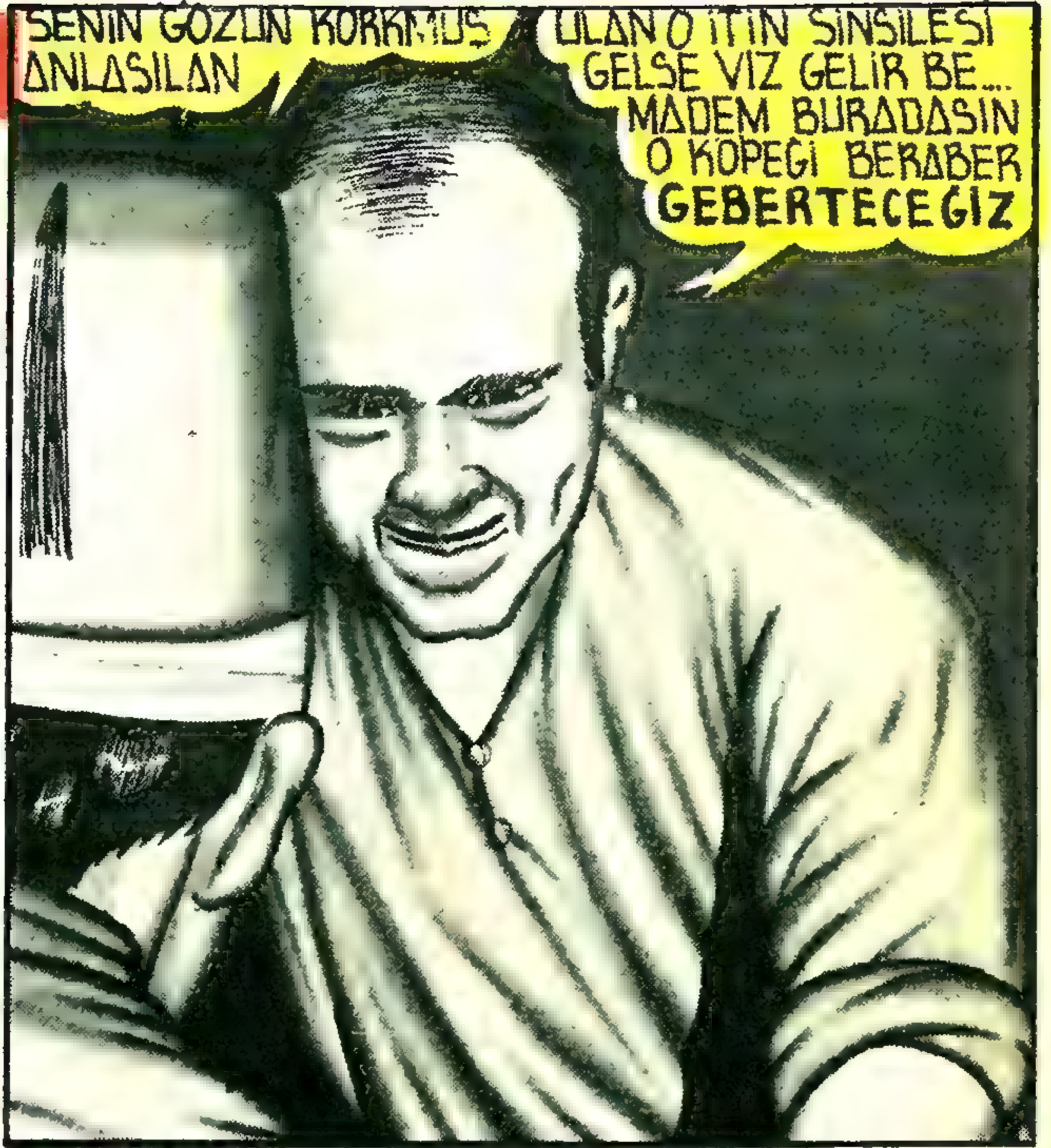
-Ne o ulan kerhaneci dedi: daha aklın başına gelmedi mi?. Şu haline bak ulan puşlavat, ağzına kim osurdu. senin, ne çabuk unuttun.Ziya'nın ağzında diş kal - mamıştı.

-Ben Ustura Kemal'in her şeyini bilirim, tek başıma yapamadım İspiro, ama bir olursak Ustura'yı sessiz sadasız yok edebiliriz.. Kör İspiro'nun da düşündüğü başka bir şey değildi.

-Ustura' nın dostları çoktur, bu iş zannettiğin kadar kolay değil.-Hiç de öyle değil diye cevap verdi Hafız:o Allah'ın belâsı sustalı tersine dönmeseydi, Ustura şimdi çoktan zıbarmıştı,

İspiro şöyle bir yüzünü ovuşturdu, birkaç yıl evvel Ustura Kemal'in yumruk - ları onunda ağ - zında diş bırak - mamıştı: ama İspiro artık eski İspiro değildi. Ba - na bak ulan dedi: o köpeği beraber geberteceğiz..

Üsküdar'ın sa - bahçı kahvele - rinde dolaşan tek mevzu, Ustura Kemal'in nikâh - la karı almasıy - dı; Olacak iş miy - di bu.. Kimsenin aklı almıyordu bunu.. İmam Ali, Efendi bu evlili - ğin, baş kahrama - nı olduğundan pek böbürleniyordu.

Sarrafa Kâ -
zım'da atıldı he -
men, "Dün kahve -
ci Nevzat söyle -
di, hiç inmiyor -
muş artık," Peki
yolunu nerden bu -
luyormuş?", "Ne
bileyim, sadece
buradan mı ha -
raç yiyor sanı -
yorsun !

KEMAL SİRİM GİBİ MAŞALLAH...
TASI SIKSA SUYUNU ÇIKARIR...

"Ulan kalem -
den alacağı para
onun mezesine
yetmez be, o dö -
nüp dolaşıp yine
haracını yer, sen
hiç tasalanma ...
İmam Ali Efendi,
"Valla dedi, bana
kalsa Ustura' nın
güreşmesini is -
terdim,

Yağmurun hafif hafif çiselediği serin bir sonbahar sabahıydı.. Hani sararmış yaprakları üzer beşer sürükleyen rüzgârlı ıslak ve sıkıcı sonbahar günleri vardır ya işte öyle bir gündü..

HİLLİ KEMAL OĞLUM..
KALK EVLADIM SABAH
OLDU

Hidayet Kadın uyandığı zaman ortalık henüz ağarmıştı, henüz ağarmıştı, merdivenleri yavaş yavaş inip oğlunun odasına doğru yürüdü .. Kapiyı yavaşça vurup:Kemal,Kemal oğlum diye seslendi : Kalk evlâdım sabah oldu...

Ustura Ke -
mal oturduğu yer -
den bir müddet
Safinaz'ını sey -
retti... Ömrünün
en mutlu günle -
rini yaşıyordu
belki de, sonra
dönüp Boğazi
seyretti. Galata -
dan Kumkapı' ya
kadar bütün İs -
tanbul gözükü -
yordu..

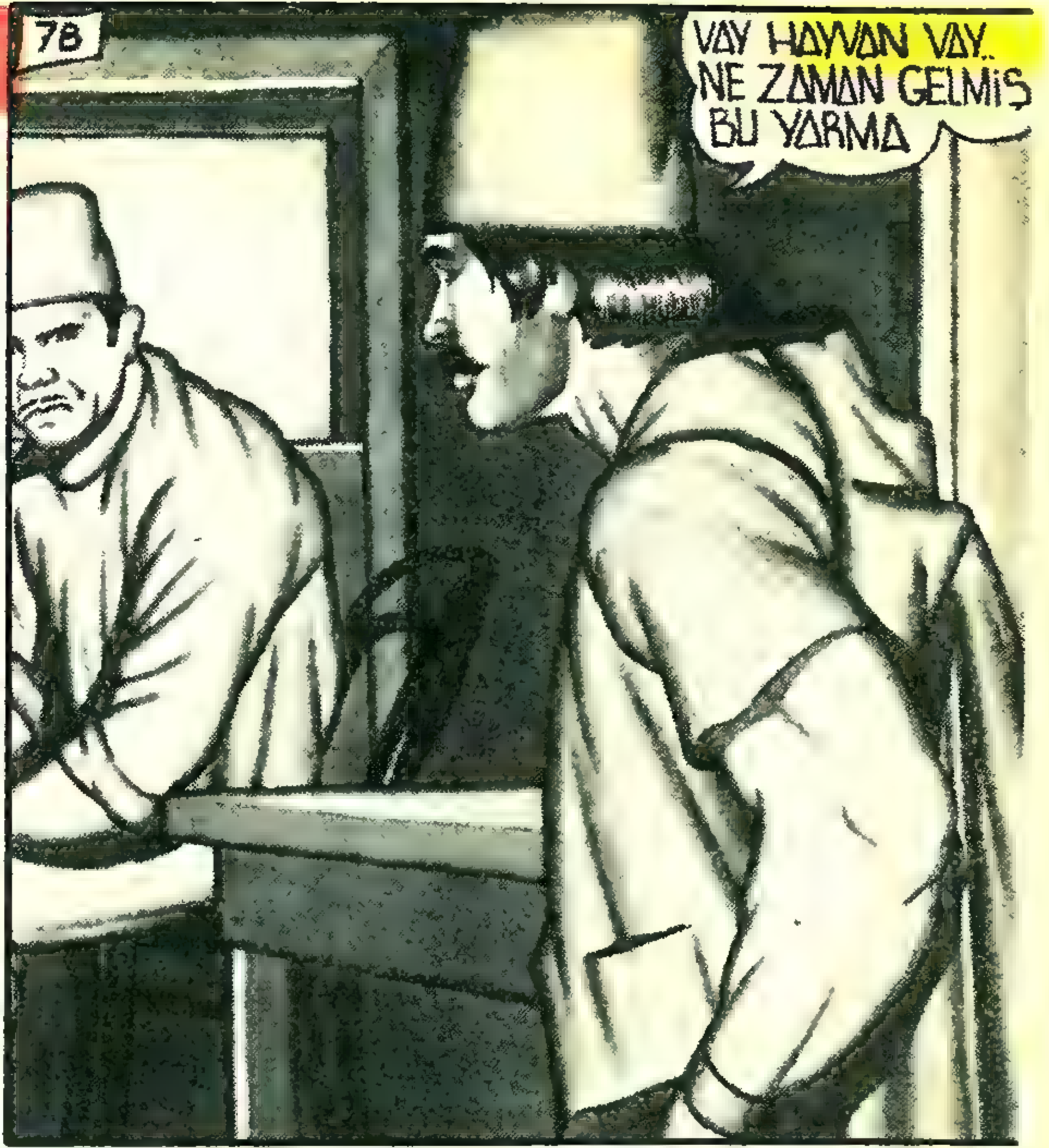
-Geç kalmam dedi Kemal: ama yatsıdan sonra dönerim, yemeğe beklemeysin. Ustura Kemal en kı yağından akşam - cıydı, her akşam ya Maksut'a ya Karakuş'a uğrar, dostları, yakınla - rı ile felekten bir gece daha çalar - dı..

Serin bir sabah bahtı.. Yalı boyundan duvar dibine doğru ağır ağır yürüdü. Çaycı Nevzat'ın bitirimhane, İhsaniye'den Karacaahmet'ten geçtiğinden o tarafa saptı..

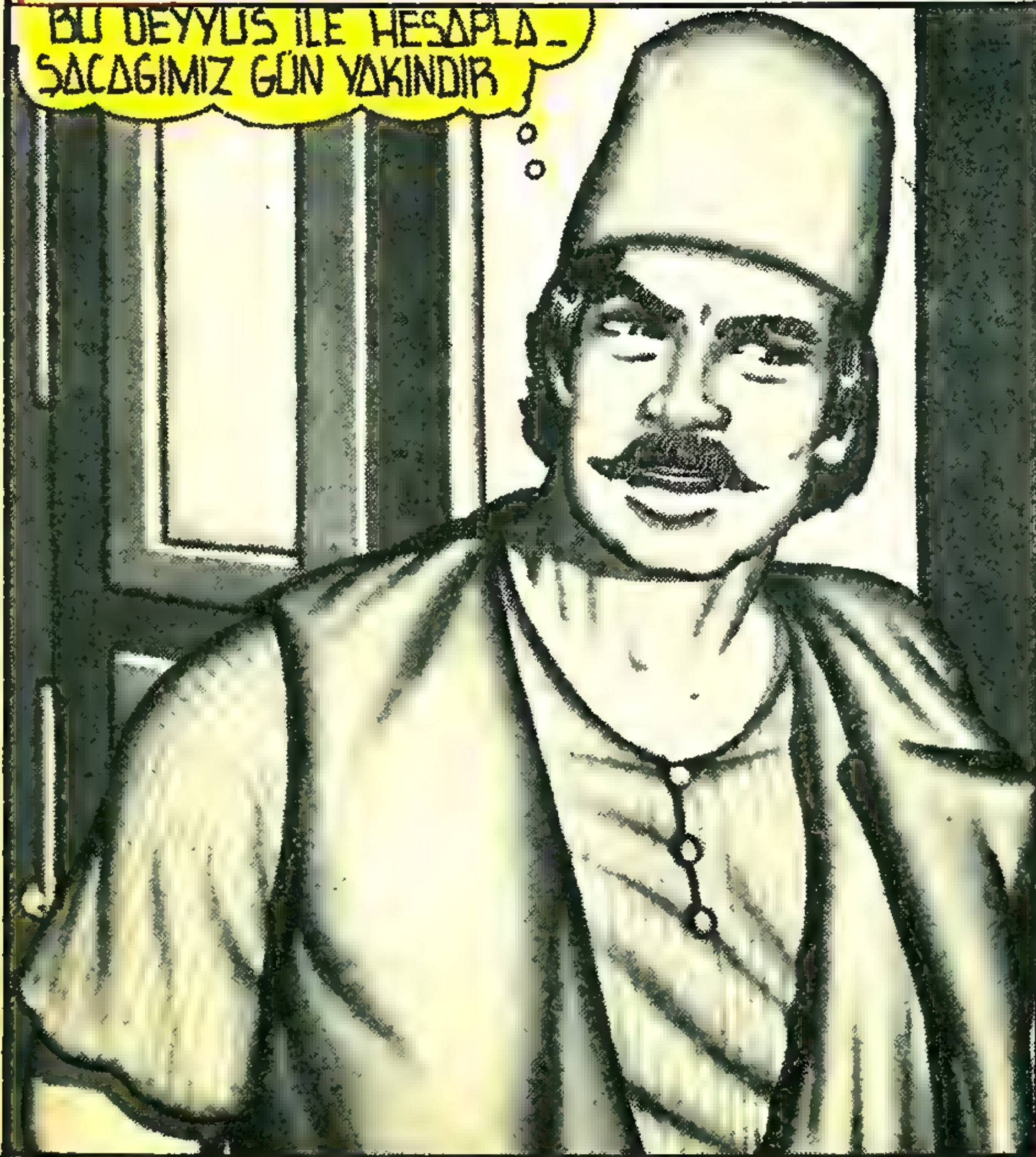
Bir sabah yine buradan geçerken parçalanmış dişler görmüştü. - Şimdi anlıyorum dedi kendi kendine: Safi naz'ın eski zaman paralarıydı onlar, İspiro ile hesaplaşmak için çok berbat bir yer seçmişler. Şimdi de ben aynı durumda sayılırım.

Dışarısı otu -
rulmayacak ka-
dar da serindi,
vakit daha pek
erken olduğun -
dan kahve içeri-
si de تنها idi...
Yarı yarıya ara-
lık kapıyı hafif -
çe iterek içeri
girdi. Gözüne
ilk çarpan iri
bir gövde oldu..
İspiro'ydu bu..

VAY HAYVAN VAY..
NE ZAMAN GELMİŞ
BU YARMA

BU DEYYUS İLE HESAPLA-
ŞACAGIMIZ GÜN YAKINDIR

Şöyle bir süz-
dü İspiro'yu. Se-
lâmlaşmadılar..
-"Allah Allah "
dedi Kemâl " Bu
keferenin ne işi
var bu saatte
bunda bir iş var.
bu deyyus ile
hesaplaşacağı -
mız gün yakın-
dır." Pencere
kenarındaki ma-
salardan birine
oturdu..

İspiro doğru-
ruldu kalktı" Pis
herif senden ra-
hat yok mu" der
gibilerden, kaş-
lar çatık, omuz-
lar kalkık, Ustu-
ra Kemal'in ta-
rafına bakma-
dan çıktı gitti..
Bundan sonra ar-
tık birbirlerinin
kanına ekmek
doğrayacaklardı.

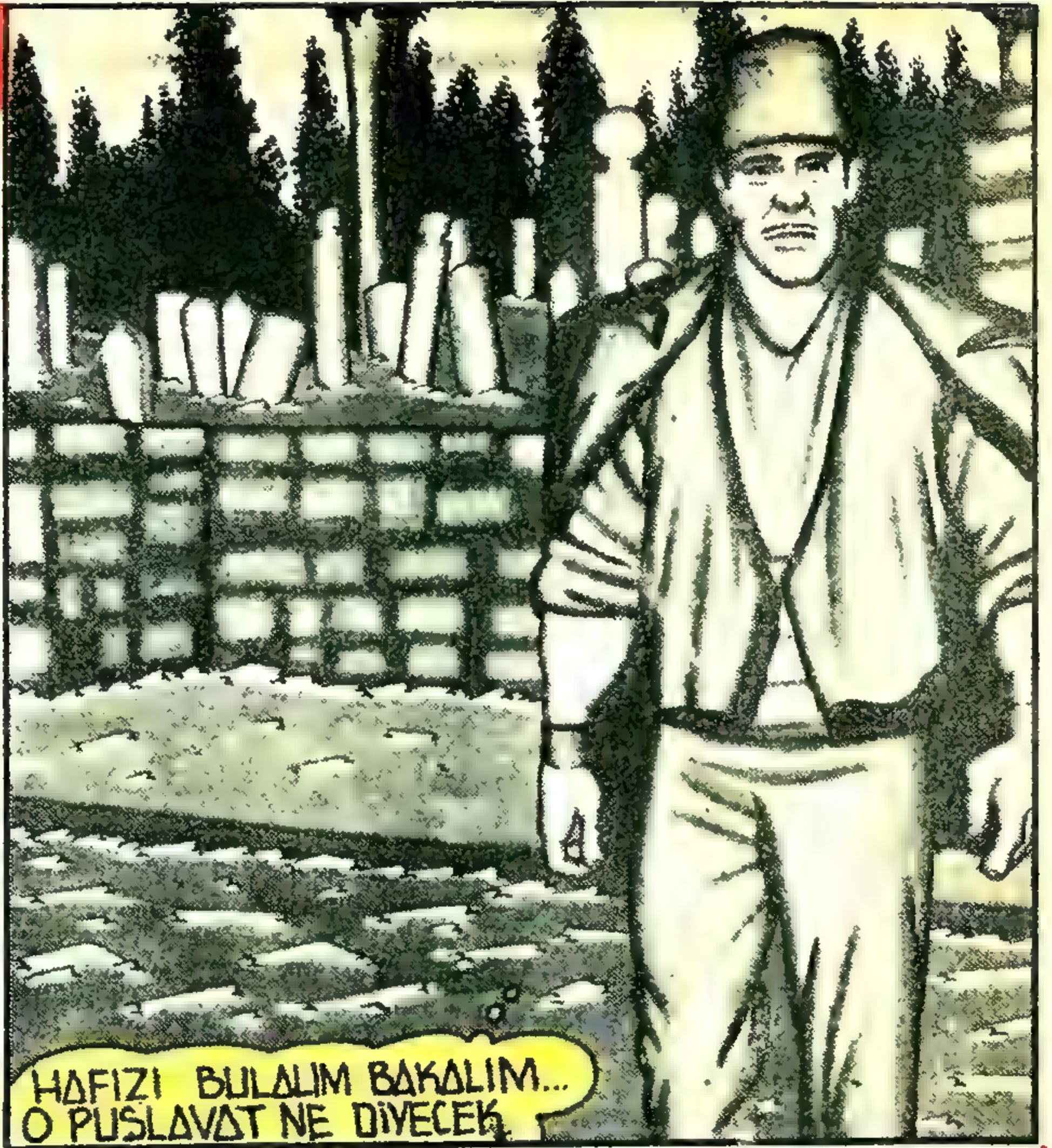

OO HOŞ GELDİN KEMAL ABİ

Nevzat, Us-
ta'yı görünce,
yandan çarklı
yürüyüşü ile a-
ğır ağır masa-
sına yaklaştı...
-Hoş geldin Ke-
mal dedi yavaş-
ça: sana bunu a-
yırabildim kusu-
ra bakma. Uzat-
tığı banknotlar
dünyanın para-
sıydı.

Ustura Kemal eline sıkıştı-
tırılana bakma-
dan cebine in-
dirdi..O sırada
kahveden çıkan
İspiro, doğruca
duvar dibine
Rüstem Ağa'nın
kahvesine kay-
mıştı..Hafız Zi-
ya Kör İspiro'yu
görünce doğrul-
du.

HAFIZI BULALIM BAKALIM...
O PUSLAVAT NE DİYECEK

GEC KALDIN. GELMEYECEKSİN
SANDIM... NE HABER?

- Gelmeye-
ceksin sandım
geç kaldın.. Ne
haber?.. İspiro
başıyla işaret e-
dereken-Senin hay-
van daha şimdi
düştü aşağıya, o-
nun için geç kal-
dım.-Tamam de-
di Hafız:- Düştü
ya.. gerisi ko-
lay gebertirken
zorluk çıkmaz..

USTURA KEMAL

Karakuş' un Galata, 'daki gazinosunda gecenin son kadehleri kalkıyordu. Zevk sahibi akşamcılar Karakuşu nedense pek beymezlerdi, buna rağmen Ustura Karakuş'un rakısını, duzikosunu mezesini pek beğenir başka yere gitmezdi..

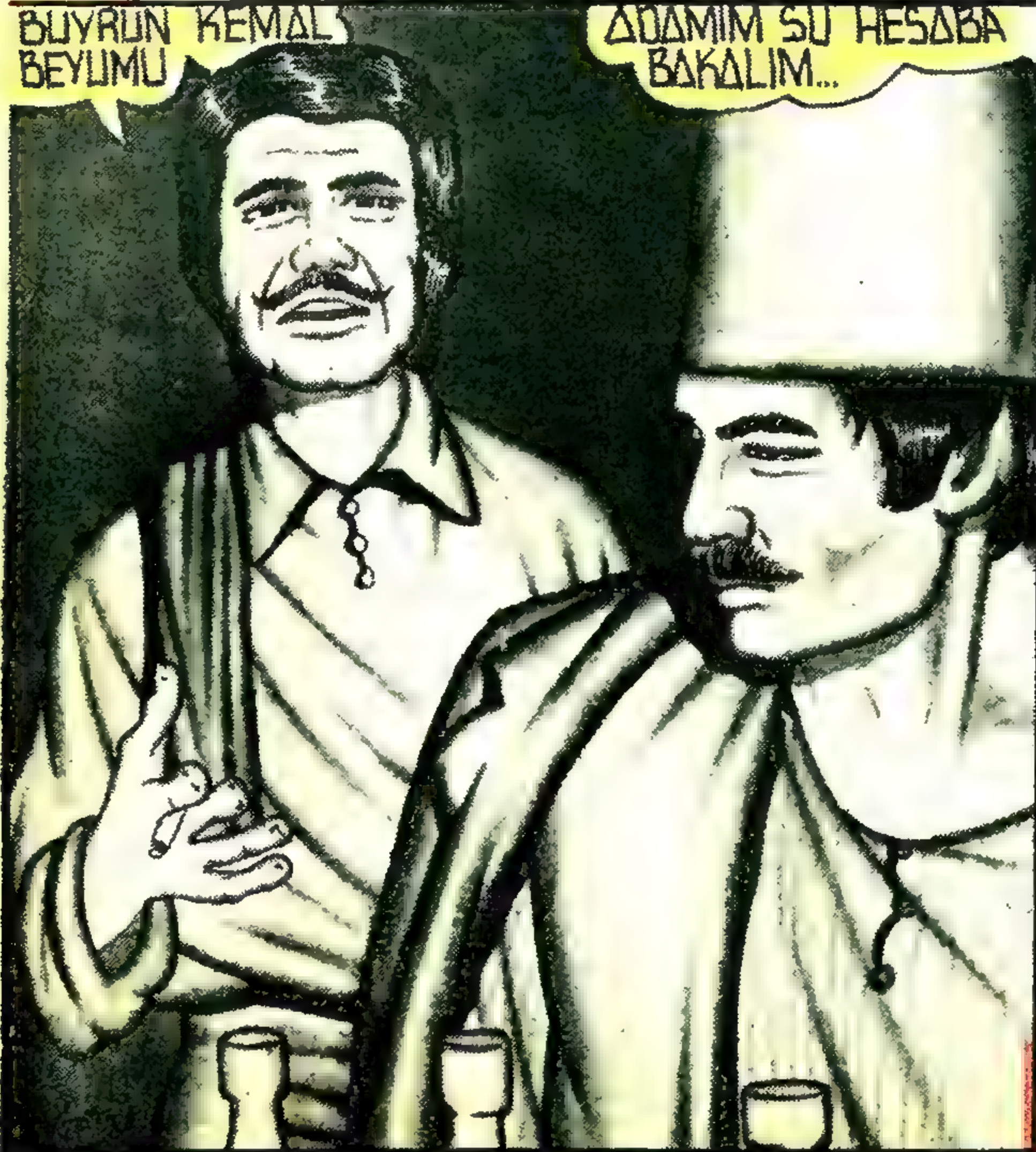

HAH HAH HA...
HELALSİN KEMAL ABİ

EYVALLAH ANAM
SEREFİNE

BUYRUN KEMAL
BEYUMU

ADAMIM SU HESABA
BAKALIM...

Ustura Kemal'in çöktüğü yerden şöyle bir doğrulduğunu gören Karakuş yanlarında bitivermişti. -Bizden bu kadar dedi Kemal: şu hesabı çıkart bakalım adamım. Yavaş yavaş toparlandılar.. Bulut gibiydiler.

-Ben kaçarım dedi Ustura: fazla gecikmeye gelmez, son vapuru da kaçırırsam kayığa kalırız. Çolak Nazif doğru dedi: sen yolunu tut Kemal abi, ne olur ne olmaz, yengeye selâm. Sağol dedi Ustura...

YENGEYE SELAM

SON VAPURU DA
KAÇIRIRSAM
KAYIĞA
KALIRIMBURADA NE DÜRLÜYORKİ...
ÜST GÜVERTEYE ÇIKMALI...

Şirket'i Hayriye'nin son vapuru köprüden kalkmış, ağır ağır Üsküdar' a yaklaşıyordu. Gündüzleri bu yandan çarklı tekneyi tika basa dolduran kalabalığın o samimi laûba li havasından eser yoktu..

Yaşamak güzel şey vesselam. Ustura Kemal hakikaten yaşamanın tadına varan bir insandı, hele şu günlerde.. Lâkin kader bu, gariptir, bu vapurunu pek çok sefer Üsküdar'a değil de sanki ecelin eşğine getirmişti..

İSTE GOZLUKTU

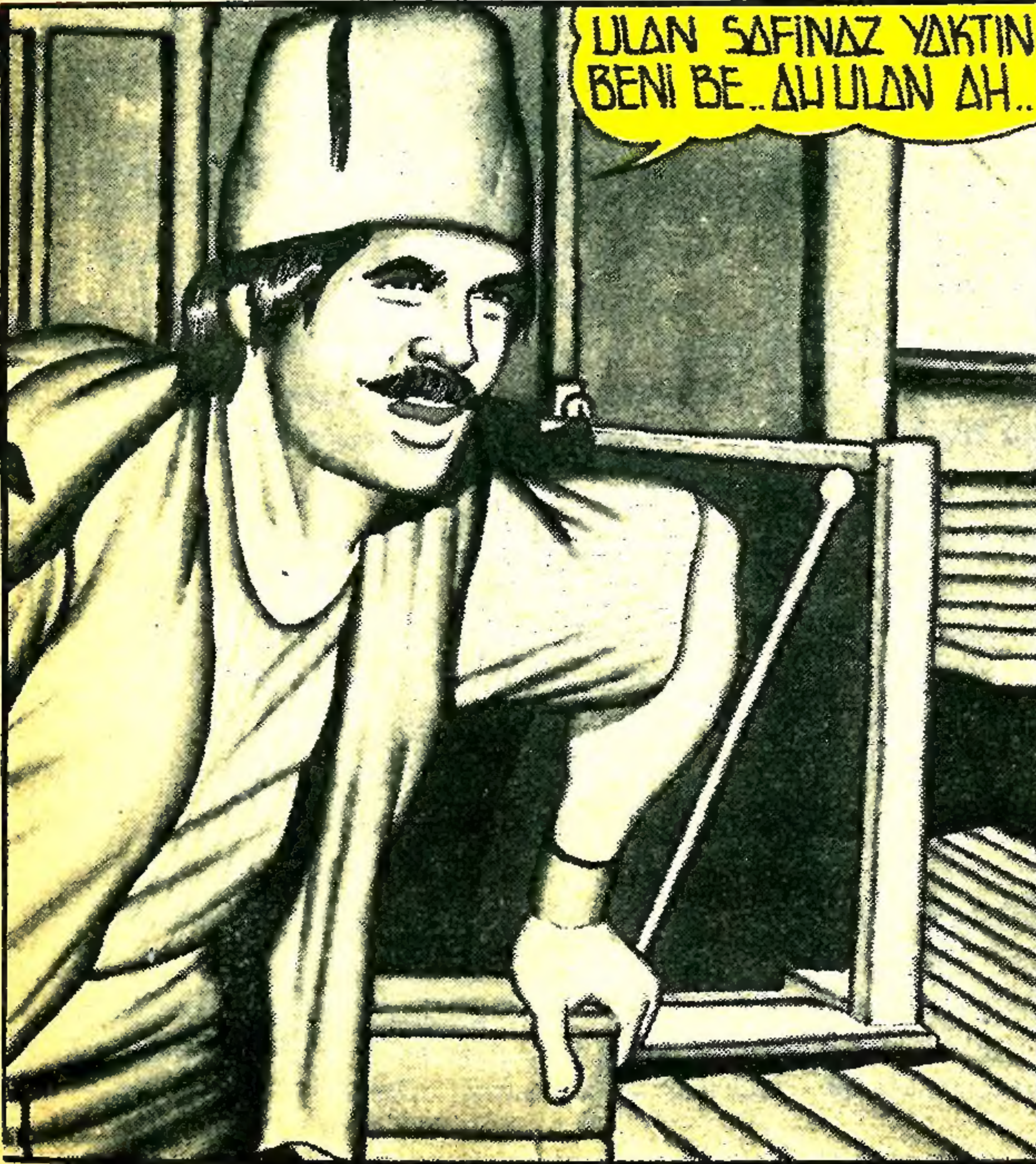
Şemsi Paşa'nın ucunda iki gölge kıpırdamadan duruyordu : Kör İspiro ile Hafız Ziya idi bunlar... Gözlerini kısmış Üsküdar'a doğru ağır ağır gelen vapura nedense pek tuhaf bakıyorlardı..

Sonbaharın rutubeti serin serin esen poyraza karışmış, bayığı soğuk bir gece çökmüştü İstanbul'a. Ama üşüyenler için tabii Ustura Kemal için değil. Göğüs bağı açık, bana mısın demiyor - du boğaz rüzgârına..

ULAN YASAMAK
GÜZEL SEY BE..

ULAN SAFINAZ YAKTIN
BENİ BE.. AH ULAN AH..

-Ulan dedi kendi kendine: ya-
nıyorsun be ya-
nıyorsun: yaktın
beni Safinaz, yak-
tın, ulan ne ka-
rıymışsın be he-
lal olsun bütün
bu yollar.. söy-
lene söylene ya-
vaşça doğruldu,
vapur çoktan ya-
naşmıştı iskele-
ye...

(Devamı haftaya)

CANILAR YUVASI

Özet:
16

Andrea ile çene çaldıktan sonra randevulaşıp ayrıldık. Randevuya daha epeyce vardı. Doğruca otele giderek Calvin ve Walter'e ait raporları gözden geçirmeye başladım.

-Dua edersen olur belki!
Andrea kendisine bir sigara yaktı
Bir müddet konuşmadık. Nihayet:
-Bu gece babam Westport'a geliyor.
dedi.
-Sahi mi?
-Benimle gel de seni babama tanıştırayım. Beraber yemek yeriz.
-Maalesef yavrum işim var.
-Madelin bir gece de kendine bakamaz mı?
-Bir an bile ayrılmam doğru değil.
-Yoksa alakan başka türlü mü?
Gülümsedim:
-Kusura bakma güzelim, bu gece meşgulüm.

-Biliyor musun babam seninle pek ilgilendi. Dayanamayıp seninle dün geceki konuşmamızı anlattım. Seninle tanışmayı arzu etti. Dedğine göre seni alâkadar edecek bir şey biliyormuş.

Ensemden bel kemiğime doğru bir karıncalanma hissettirmeme rağmen renk atmadım. Alâkasız görünerek sordum:

-Neymiş acaba?
-Söylemedi. Yalnız inan bana babam mühim olmayan şeyler üzerinde durmaz.
-Demek mutlaka babanla yemek yiyeceğim?
-Yarın gece gelir misin?
-Bilmem! Belki.
-Bir yolunu bulup da serbest kalırsan bize telefon etmen kafi.
-Baban geceleri hep evde midir?
-Hayır. Hep o korkunç iş konferansları vardır dedi ve boşalan bardağını işaret ederek:
-Bana içki ısmarlasana.. diye ilave etti.
-Bu gece şehirde misin? diye sordu.
-Evet.
-Nerede?
-Burada...
-Çok fevkalâdesin Mayk! Ama, benden hoşlanmıyorsun.
-Daha yeni tanıştık yavrum.
-Birbirimizi daha yakından tanımak senin elinde...
Vay canına cüretkârlık denmez mi buna? Zaten, ilk karşılaşmada kol-

larımın arasında kırarcasına sıkma -
yı arzu etmişim. O zaman sırası
değildi. Şimdi de öyle! Gelen içkile -
rimizi dudaklarımıza götürürken:

-Günahımıza şimdiden icelim ...
dedim.

Gözlerini süzdü:

-Ha söyle, biraz kendine gel sev -
gilim...

Dedi. Aralık nemli dudaklarına ha -
fif pembeleşmiş yanaklarına ve vaad
dolu parlak gözlerine baktım ve:

-Dedim ya bugünlerde elim ağır -
laşmış.. Her şeyi yavaştan alıyorum.
Diye söylendim.

-Telafi etmek ister misin?

-Yalnız hatırlatayım yoldan çık -
tım mı pusulayı şaşıtırırım..

-Ben de heyecan delisiyimdir !...
Fakat beni ürkütecek derecede meş -
gulsün...

-Bazı işlerim var tabii. Yalnız
saat sekizden sonra birkaç saatimi
sana ayırabilirim sanıyorum. Oturur
konusur ve kaybettiklerimizi telafi -
ye çalışırız. Kabul eder misin?

-Seni tanıyalı kabul etmeyece -
ğim hiç bir şey kalmadı sevgilim..

-Seni sekizde bekletmemek için
şimdiden işe başlamalıyım.. Louis -
Armand'da buluşalım. Yemekte ge -
ceyi nasıl geçireceğimizi konuşuruz.

Dedim. Tatlı yüzü neşe ile aydın -
landı.

-Ben de babama bakayım ve ye -
meğe gelmeyeceğimi söyleyeyim ...
Sevgilim bu gün bizi karşılaştıran ka -
der miydi dersin?

-Her halde...

Onu arabasına kadar geçirdim. Di -
reksiyona geçti, eteklerini şahane
dizlerinden aşağı indirdi ve:

-Beni atlatmıyorsun ya ? diye sor -
du.

-Bugün çok ciddiym.. Bekle beni.
Araba uzaklaştıktan sonra ote -
lin methaline girdim. Ayak üstü bir
kartpostal üzerine hayali bir pusu -

la yazdım ve Frank Imbirlin adını ek -
ledim. Sonra kâtibin görmesine mey -
dan vermeden kartpostalı masası -
na bırakıverdim. Bir kadınla konuş -
ması biten kâtip kartı gördü, damga
vurdu ve arkasında duran bir sürü
ufak gözden birine soktu. Kartingir -
diği bölmeyi gözden ayırmadan ma -
saya yaklaştım ve memura okuyabile -
cek yakınlığa geldiğinde gözün üze -
rinde 1013 yazılı olduğunu gördüm.
Sonra, yüzüme nezaketle bakan kâtime:

-Bana bu gece bir oda verir mi -
siniz ? Onuncu katta bir şey olsun.
Yükseklik hoşuma gider..

Dedim. Andrea Scnnel'in telefon
edeceğini filân düşünerek otel defte -
rine kendi adımı imzaladım ve kâ -
tiple hafif tertip ağız dalgasından son -
ra 1017 numaralı odada karar kıldım.

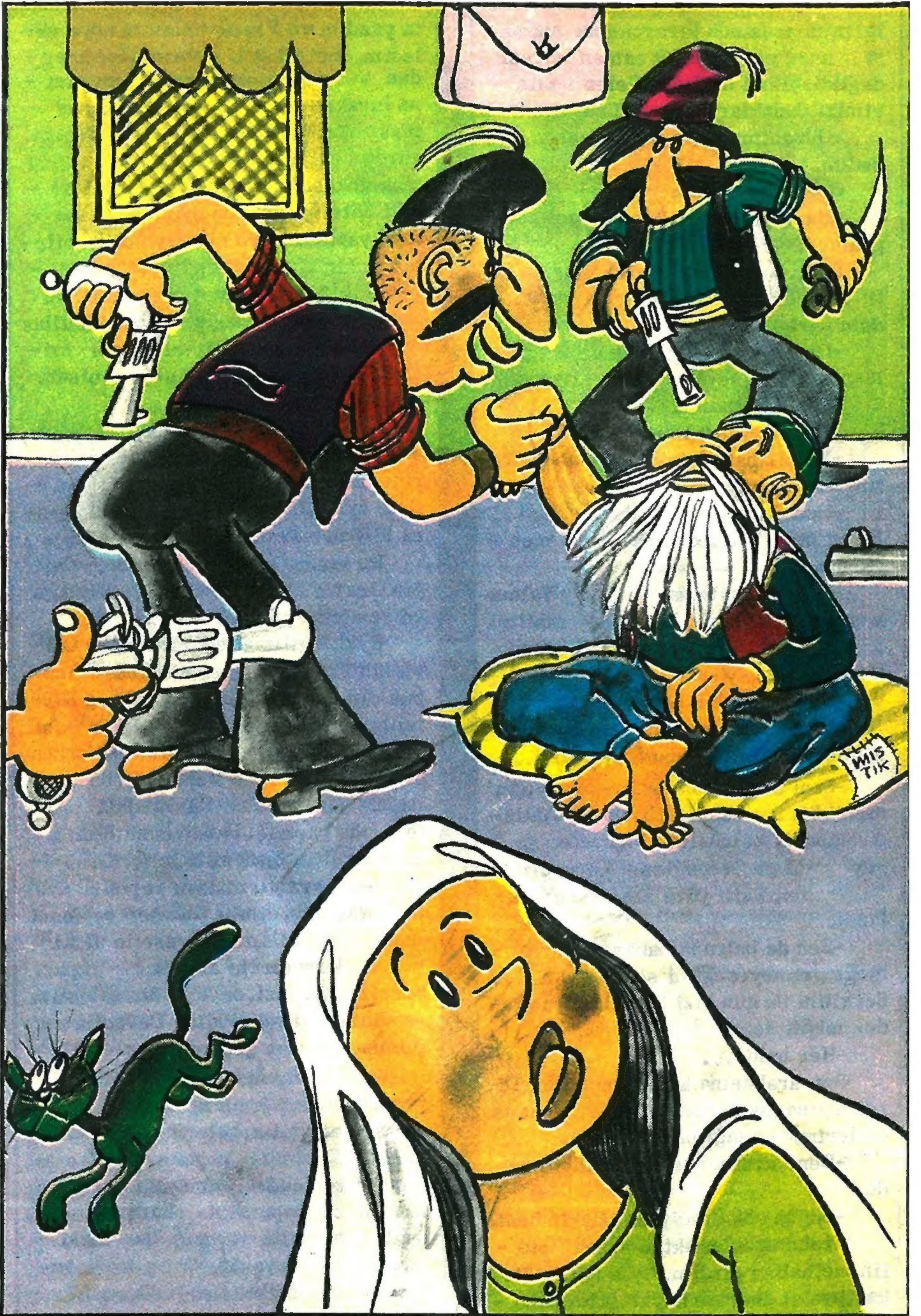
En kısası olduğu için önce, Cal -
vin Gray'e ait olan raporu okudum
ve rezümesini çıkardım.

Eski İngiliz ailesinden olan Cal -
vin, Harvard Üniversitesinden me -
zun olmuş. Beş sene Middleburg Kol -
lejinde hocalık yapmış. Evli, bir kızı
Madelin var. Karısı, doğum yaparken
ölmüş. Dokuz sene Üniversitede ça -
lışmış, altı sene de Harvard'da pro -
fesörlük yapmış. Babasından Kalifor -
niya'da altın madeni kalmış. Kendisi -
ni hususi araştırmalara vermiş ve
bir kitap neşretmiş. Gazetelere fenni
makaleler yollamış. Siyasetle alakası
yok. Az kimselerle ahbaplık yapar.
Sessiz mütevazı, sevilen bir şahıstır.

İkinci olarak Walter Devan'ın ra -
porunu gözden geçirdim.

Walter, bir marangozun oğlu. 16
yaşında evden kaçmış. Gazete satı -
cılığı, postacılık, bulaşıkçılık, oto -
mobil yıkayıcılığı yapmış. Profes -
yonel futbolcudur. Bir ayağı kırık.
Akşam mekteplerinde okumuş, ga -
rajda tamircilik yapmış. Baş maki -
nist olmuş ve yavaş yavaş ilerleye -
rek makine mühendisi yardımcılığı -
na çıkmış.

(Devamı Haftaya)

— Allahın emri peygamberin kavliyle kızını istiyorum beybaba.